

Co dělají s naším nebem? Druhá část

 necenzurovanapravda.cz/2024/06/co-delaji-s-nasim-nebem-druha-cast

4 června, 2024

Nedávno jste si [zde mohli přečíst první díl](#) analýzy geoinženýrských zásahů, které se již dlouhé roky provádí po celé planetě. Autorem analýzy je bývalý velitel Britských ozbrojených sil, generálporučík Riley, který se problematikou geoinženýringu zabývá už dlouhé roky.

I to je důvod, proč se zaměřuje především na Spojené království. Nicméně stále jde o evropský kontinent, takže pokud se provádí masivní geoinženýrské zásahy právě tam, pak se jistě projeví nejen nad celou Evropou, ale dokonce nad celou severní polokoulí.

Navíc se již opakovaně potvrzuje, že k podobným zásahům dochází i jinde, před časem se k témuž přiznalo například Německo nebo Španělsko.

Otázka tedy zní: Kdy je počasí výhradně „produktem“ přírodních procesů a kdy do něj zasáhl člověk? A jak je to s aktuálním velmi deštivým počasím, které sužuje takřka celou Evropu?

Nepřetržitý déšť. Letos se to téměř nezastavilo a dopady na naše zemědělství a produkci potravin jsou zničující. *Farmers' Weekly* [v březnu varoval, že další vlhké počasí předznamenává zemědělskou katastrofu](#) a další vlhké počasí bude od jara až do léta.

50 milionů liber vyčleněných ministerstvem životního prostředí (Defra) pro zemědělce postižené deštěm nijak nezastaví neúrodu, nedostatek potravin a potenciální krizi potravinové bezpečnosti.

Je docela možné, že tato úroveň dešťových srážek, která se také projevuje silnými záplavami v celé Evropě, je součástí přirozeného cyklu. Ale mělo by nám to připomínat nebezpečí hraní si s naší oblohou.

Existují důkazy, že operace na vytváření deště v roce 1952 způsobily bouři, která téměř zničila devonskou vesnici Lynmouth a zabila 35 lidí.

Dnes se nacházíme na neznámém území ohledně vlivu na vzory počasí, které mohou být nezamýšleným vedlejším produktem dnes již rutinní modifikace počasí nebo jiného geoinženýrství.

Jednou z forem je osévání mraků, například v Saúdské Arábii a Dubaji, kde nedávný bezprecedentní déšť vedl k záplavám a úmrtím.

Dalším – ještě riskantnějším – zásahem je řízení slunečního záření (SRM), které zahrnuje sprejování naší oblohy a další techniky, které odrážejí nebo blokují slunce.

Bylo nám řečeno, že tyto poslední jsou pouze pro teoretické modelování, ale byly hlášeny aktivní experimenty, jak jsem podrobně popsal v první části.

O SRM se v této zemi stejně jako v USA hovoří již více než deset let; zdůvodňuje se to tím, že takové zásahy se mohou stát nezbytnými „k minimalizaci nebo zvrácení antropogenních (člověkem způsobených) klimatických změn.“

Zpráva Commons Science and Technology Committee z roku 2010 o regulaci geoinženýrství pod názvem „techniky modifikace počasí“ (strana 15, odstavec 24) poskytuje určitý přehled.

Modifikace počasí, jako je osévání mraků, které ovlivňuje počasí ne déle než jednu sezónu, podle jejich doporučení nespádaly do definice geoinženýrství, a proto, implicitně, nepotřebovaly další regulaci nad rámec „nepřátelského použití“ podle úmluvy z roku 1977.

Politický dokument s názvem „Názor vlády Spojeného království na technologie odstraňování skleníkových plynů a řízení slunečního záření“ zveřejněný v roce 2020 pojednává o vstřikování škodlivých materiálů do atmosféry.

Uvádí absolutní potřebu odstranění skleníkových plynů, ačkoli nemá žádné plány na nasazení SRM, vláda zadala výzkum účinků SRM na klima – „Geoengineering Model Intercomparison Project.“

Většina lidí je v blažené nevědomosti o jakémkoli takovém výzkumu nebo plánování, nevědí, co by se s nimi dalo udělat, nebo co se už dělá, nebo je jim to možná jednoduše jedno. Ale opravdu by se o to měli zajímat.

Je jasné, že takovéto záměrné zásahy do klimatického systému jsou s každým rokem, kdy selhávají emise, postupně méně tabu. Před více než deseti lety americká vláda s několika svými vědeckými agenturami požádala Národní akademii věd o poskytnutí rady na toto téma.

Její zpráva z roku 2015, *Climate Intervention: Reflecting Sunlight to Cool Earth*, uvedla, že jde o poslední reakci na změnu klimatu, ale že pravděpodobnost, že se nakonec bude potřeba uchýlit se k tomuto úsilí, roste s každým rokem nečinnosti v oblasti kontroly emisí.

Úplná a strašná rizika SRM, jako jsou projekty vytvořené na Stanfordu a Harvardu, popsané v první části, jsou uvedeny v tomto dokumentu a zdůrazňují důležitost zjištění, co se již na našem nebi děje a jak by nás to mohlo ovlivnit.

Není pochyb o rozšířeném využívání osévání mraků po celém světě. Od svého vzniku ve 40. letech 20. století se vyvinulo jako potenciální řešení občasného sucha, jako nástroj pro hašení požárů nebo jako geoinženýrské katalyzátory pro modifikaci počasí.

Používá se několik technologií (a chemikálií) – pozemních a z letadel – jak je popsáno v tomto článku Daily Mail, obvykle rozprašováním částic soli nebo jodidu stříbrného, kolem kterých se tvoří led v horních vrstvách atmosféry a vytváří déšť.

Technologie osévání mraků ve všech svých různých formách poskytuje obchodní příležitosti od 90. let 20. století, jak ukazují tyto patentové přihlášky USA, [zde](#) a [zde](#).

Tento patent například na potažení krystalu soli oxidem titaničitým za účelem zlepšení kondenzačního procesu byl schválen pro Perský záliv v roce 2017.

Využívá se v pěti hlavních regionech – Severní Amerika, Evropa, Asie a Tichomoří, Střední východ a zbytek světa – a je projektovaný až do roku 2032. Je stanoven Fortune Business Insights a je uvedeno vládní a vojenské i komerční použití.

Rozšíření, vrozená lehkomyšlnost a snaha skrývat tyto zásahy jsou problematické. Dubnová recenze na [earth.org](#) to říká přímočaře: prostě nevíme, jaký dopad má osévání mraků, zda zvýšené srážky v jedné oblasti mohou neúmyslně vyvolat sucho jinde nebo způsobit nadměrné deště vedoucí k záplavám.

Tento přehled také varuje, že nejběžněji používaná chemikálie – jodid stříbrný – vyvolává vážné ekologické obavy týkající se její toxicity pro suchozemský a vodní život.

Přesto různé země – od Ruské federace, přes Thajsko, USA, Čínu až po Austrálii – běžně používají takové prostředky k potlačení vln veder nebo lesních požárů, zmírnění sucha, k odstranění mlh, minimalizaci krupobití nebo k navození sněhu v lyžařských střediscích.

Více zemí než kdy jindy, údajně nyní včetně Francie a Španělska, buď již používá nebo „zkoumá“ takové metody, protože se domnívají, že „zrychlující se změna klimatu prohlubuje obavy o dostatek vody.“

Otázka k písemné odpovědi E-007937-15 , kterou Evropské komisi položil Ramon Tremosa, katalánský europoslanec a profesor ekonomie na Barcelonské univerzitě, naznačuje, že takové programy mohly ve

Španělsku fungovat již v roce 2015.

Tvrdí, že čtyři zaměstnanci španělské meteorologické agentury se přiznali, že ve Španělsku rozstříkují po celé zemi z letadel oxid olovnatý, jodid stříbrný a křemelinu do atmosféry – a to s cílem zabránit dešti a umožnit zvýšení teplot, vytvořit letní klima pro turistiku a zároveň využít korporace v zemědělském sektoru.

Také tvrdili, že to způsobilo vážné případy jevu bouřlivého počasí známého ve španělštině jako *gota fría*; že to u místních obyvatel způsobovalo respirační onemocnění v důsledku vdechování oxidu olovnatého a dalších toxických sloučenin; a že letouny startovaly z vojenského letiště San Javier v Murcii.

Tremosa se zeptal: „Jaký je názor Komise na tuto situaci? Domnívá se Komise, že existují komerční důvody pro tyto kroky vlád, zejména v souvislosti se zájmy potravinářských společností, energetických společností a farmaceutického a lékařského průmyslu?“ Krátká odpověď komise byla Ne.

Přijímáme takové odmítnutí a dále se na to neptáme? V recenzovaném článku v *Journal of Geography, Environment and Earth Science International* publikovaném v roce 2017 se uvádí, že uhelný popílek (pocházející ze spalování uhlí) byl rozprašován do troposféry od konce 90. let. Dále tvrdí, že došlo k úmyslné snaze oklamat veřejnost v této věci.

V loňském roce hodnocení změn počasí Světové meteorologické organizace (WMO) doporučilo mnohem důkladnější předchozí výzkum a důslednější monitorování a regulaci programů změn počasí, což naznačuje, že žádná taková regulace dosud neexistuje.

Mezi další, kteří zaregistrovali své obavy, patří Laura Kuhl, odborná asistentka veřejné politiky a městských záležitostí a mezinárodních záležitostí na Northeastern University v Bostonu, USA.

Diskuse o zásadách o používání (a zneužívání) osévání mraků chybí, říká, ačkoli tato technologie je široce využívána.

Jiní varují, že modifikace počasí a geoinženýrství zvýší ekologické problémy, nikoli je sníží; že redukcionistická věda, která za nimi stojí, je podněcována uspěchanými úvahami o prodeji uhlíkových kreditů na pochybném základě namísto skutečného zisku z hlediska ochrany životního prostředí.

Jakmile se toto úsilí zvýší, představuje vážnou hrozbu pro mezinárodní vztahy i pro životní prostředí, jak je tomu již v případě Číny, kde se změny počasí plánují ve velkém měřítku.

Ve třetí části prozkoumáme, co víme a co nevíme o vládních a korporátních aktivitách upravujících počasí ve Spojeném království.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 18 Průměrně: 5]